

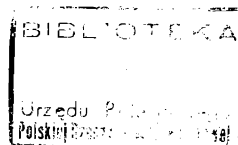
25 września 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B27m 3p3

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10440.

Kl. 38 k 2.

Fi Ti Wi Finsterwalder Tischfabrik Kurt Winkler
(Finsterwalde, Niemcy).

Płyta drewniana, złożona z poszczególnych płyt lub listw.

Zgłoszono 20 marca 1928 r.

Udzielono 6 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 26 kwietnia 1927 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy płyty drewnianej, złożonej z poszczególnych płyt lub listw i ma za cel wytworzenie płyty, któraby nawet po długim użyciu nie paczyła się.

Przy wytwarzaniu płyty drewnianej, odpowiadającej wynalazkowi, wyzyskuje się tę okoliczność, że przez głębokie wcięcia i frezowania i t. p. zabiegi można zapobiec szkodliwym zmianom w drzewie. Zasadnicza myśl wynalazku polega na takim rozmieszczeniu tych wcięć, aby w złożonej płycie drewnianej mogły powstać kanały. Kanały wypełnia się i to całkowicie lub częściowo, przez co uzyskuje się zamocowanie poszczególnych płyt i ochronę od paczzenia złożonej płyty albo też pozostawia się je niewypełnione, wobec czego do

miejsz sklejenia może dopływać powietrze, dzięki czemu uzyskuje się jednostajne wysychanie kleju w złożonej płycie. W znanych płytach złożonych ujemną stroną była ta okoliczność, że miejsca przy brzegach złożonej płyty klejonej wykazywały szybsze schnięcie kleju, niż części wewnętrzne, wobec czego paczzenie się płyty zgóry już było ułatwione.

Kilka przykładów wykonania wynalazku przedstawionych jest na rysunku, a mianowicie: fig. 1 daje widok zgóry na płytę, złożoną z dwóch płyt o połowicznej grubości; fig. 2 przedstawia przekrój poprzeczny płyty uwidocznionej na fig. 1; fig. 3 — przekrój poprzeczny płyty inaczej wykonanej a łączonej jak na fig. 1; fig. 4 —

przekrój poprzeczny przez inny model płyty złożonej; fig. 5 — przekrój poprzeczny przez płytę drewnianą, złożoną z listw o podłużnym włóknie; fig. 6 — widok z góry, częściowo w przekroju, na płytę drewnianą, złożoną podobnie, jak na fig. 1; fig. 7 — widok płyty według fig. 6, częściowo w przekroju, wzdłuż linii *I — I* na fig. 6; fig. 8 i 9 — widok z góry i widok boczny na jeszcze inny model płyty, złożonej z listw o podłużnym włóknie; fig. 10 przedstawia płytę złożoną z poszczególnych kawałków listwy; fig. 11 — przekrój przez dwie sąsiadujące części brzegów dwóch kawałków listwy w płycie według fig. 10, i fig. 12 — wreszcie obydwa przekroje z fig. 11 w pozycji złożonej.

Według fig. 1 — 4 płyta drewniana składa się z dwóch pojedynczych płyt *a* i *b* jednakowej grubości. Płyty kładzie się na siebie w ten sposób, żeby kierunek włókien był ten sam. Ponieważ poszczególne włókna zawsze muszą wykazywać odchylenia od kierunku równoległego, przeto już przez to uzyskuje się pewne związanie płyt. Skutek ten jest jeszcze bardziej spotęgowany przez żłobki *c* i *d*, wpuszczone w każdą płytę poprzecznie do kierunku włókien. Skutek zupełny osiąga się wreszcie jeszcze przez to, że wewnętrzne kanały, powstające przez złożenie płyt *a* i *b*, wkłada się listwy *e*, *f*, *g* o podłużnym włóknie. W odmianie przedstawionej na fig. 2 listwa *e* wypełnia prostokątny przekrój kanału całkowicie. W wykonaniu według fig. 3 przekrój kanału a także listwy *g* ma kształt ogona jaskółczego i tu także spotykamy się z całkowitem wypełnieniem przekroju. Ukształtowanie listw w postaci jaskółczego ogona zapobiega rozsunięciu się płyt, a zatem pozwala na złożenie płyty bez potrzeby użycia kleju. W płycie przedstawionej na fig. 4 krawędzie podłużne listwy *f* są wyżłobione, skutkiem czego w kanale o prostokątnym przekroju powstają cztery kanały powietrzne *h*, które zapewniają korzystne schnięcie

kleju. Wykonanie według fig. 4 można jeszcze uzupełnić zastosowaniem w listwach kanałów podłużnych.

Co się tyczy płyt drewnianych, złożonych, jak to przedstawiono na fig. 1 — 4, należy wspomnieć o ich specjalnej zalecie, polegającej na tem, że zwykłe związanie zapomocą trzech dykt nie jest konieczne, lecz płyty można oddać do użytku w postaci przedstawionej, np. jako płyty stołowe, biurkowe, bufetowe, części ścianek mebli i t. d., przyczem koszty ich wyrobu są znacznie niższe, niż koszt znanych płyt z potrójnym związaniem.

Na fig. 5 uwidoczniiono najprostszą odmianę płyty według wynalazku. Płyta składa się z poszczególnych listw i o włóknie podłużnym, zestawionych ze sobą na płasko i posiadających na krawędziach żłobki, skutkiem czego powstają kanały podłużne *k*. Kanały te znajdują się w środku grubości płyt i mogą być rozmaicie ukształtowane. Tak np. na fig. 5 podano kilka przekrojów żłobków, a mianowicie prostokątny *l*, kwadratowy *m* i kolisty *n* i *i*. Zadaniem kanałów jest po pierwsze zapewnienie równomiernego wysychania kleju na całej powierzchni płyty, ponieważ powietrze ma wszędzie dostęp jednostajny. Kanały zabiegają dalej paczeniu się drzewa. Jeżeli płytę złożoną zaopatrzyć w niezbyt cienką płytę pokrywającą i takąż samą płytę dolną, to paczenie się jej będzie w praktyce wykluczone.

Na fig. 6 i 7 przedstawiono ulepszenie odmiany uwidocznionej na fig. 5, w której obok kanałów podłużnych o zastosowano kanały poprzeczne, wykonane w ten sposób, że w listwach o włóknie podłużnym pozostawione są filarki *q* o przekroju sześciokątnym. W razie bliższego rozmieszczenia poszczególnych kanałów tych, kształt przekroju filarów przechodzi w romboidalny. Swoiste to rozmieszczenie kanałów o przebiegu w znacznym stopniu skośnym zapobiega w sposób jeszcze skuteczniejszy,

niż według fig. 5, paczeniu się drzewa. Także i tu wysychanie kleju postępuje wszędzie jednostajnie.

Płyta według fig. 8 i 9 składa się również z listw *r* o włóknie podłużnem. I tu stosuje się kanały podłużne *s* i poprzeczne *t*, jednakże w porównaniu z płytą według fig. 6 i 7 zachodzi różnica o tyle, że kanały poprzeczne *t* przeprowadzone są prosto przez płytę i wypełnione częściowo specjalnymi listwami *u* o włóknie podłużnem. Listwy te zabezpieczają w stopniu jeszcze wyższym płyty od paczenia się. Poza tem odpada potrzeba zaklejania fug i można zaoszczędzić sobie specjalnego wiązania.

Płyta według fig. 10, 11 i 12 składa się z poszczególnych kawałków *v* listwy. Z fig. 11 i 12 widać, jaki profil posiadają krawędzie odcinków listwy. Listwy łączą się ze sobą na żłobek i wpust, tak, że zawsze powstaje kanał *y*, w płycie więc znajduje się sieć kanałów łączących się ze sobą, wobec czego osiąga się pożądane działanie układu wobec wysychania kleju i właściwej drzewu dążności do samoczynnej zmiany swej postaci.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta drewniana złożona z poszczególnych płyt lub listw, znamienna tem, że w połowie swej grubości posiada wewnętrzne kanały, przebiegające w jednej płaszczyźnie.

2. Płyta drewniana według zastrz. 1, znamienna tem, że przy składaniu jej z dwóch płyt (*a*, *b*) jednakowej grubości wykonywa się w każdej płycie poprzecznie do kierunku włókien rowki (*c*, *d*), które po złożeniu płyty tworzą kanały, wypełnione listwami (*e*).

3. Płyta drewniana według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że oprócz kanałów wypełnionych przez listwy istnieją jeszcze kanały (*p*), przebiegające w stosunku do pierwszych poprzecznie.

4. Płyta drewniana według zastrz. 1 do 3, znamienna tem, że listwy (*f*) żłobkowane są na swych krawędziach podłużnych (*h*), w celu utworzenia kanałów powietrznych.

5. Płyta drewniana według zastrz. 1—4, znamienna tem, że przekrój poprzeczny (*g*) kanałów wykonany jest odpowiednio do przekroju listwy, w postaci ogona jaskółczego.

6. Płyta drewniana według zastrz. 1, znamienna tem, że przy jej składaniu z poszczególnych listw (*i*) o podłużnem włóknie, krawędzie graniczne (*k*) są głęboko wcięte, aby zapobiec samoczynnej dążności drzewa do zmiany postaci.

7. Płyta drewniana według zastrz. 1 i 6, znamienna tem, że obok kanałów podłużnych (*o*) wykonane są w niej także kanały poprzeczne (*p*).

8. Płyta drewniana według zastrz. 1, 6 i 7, znamienna tem, że kanały poprzeczne (*p*) w ten sposób są poprowadzone, że w każdej listwie o włóknie podłużnem pozostaje rodzaj filarków (*g*) o przekroju poprzecznym, kwadratowym lub sześciokątnym.

9. Płyta drewniana według zastrz. 1, 6 i 7, znamienna tem, że przez kanały poprzeczne (*t*) przeciągnięte są listwy (*u*) nie całkowicie wypełniające przekrój poprzeczny kanału w kierunku jego szerokości.

10. Płyta drewniana według zastrz. 1, znamienna tem, że przy składaniu jej z poszczególnych kawałków listw (*v*) krawędzie graniczne otrzymują takie żłobki i wpusty (*w*, *z*), że nie tylko powstaje łączność między poszczególnymi kawałkami listw, ale złożona płyta otrzymuje także i sieć kanałów (*y*).

Fi Ti Wi Finsterwalder
Tischfabrik Kurt Winkler.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

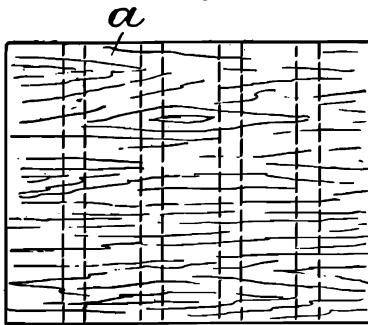

Fig. 5.

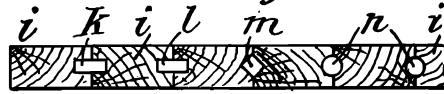

Fig. 6.

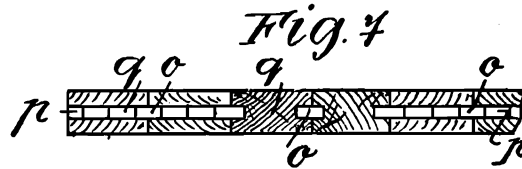
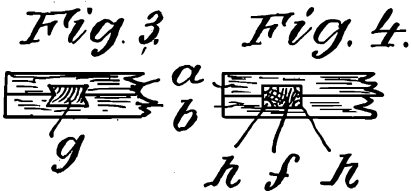
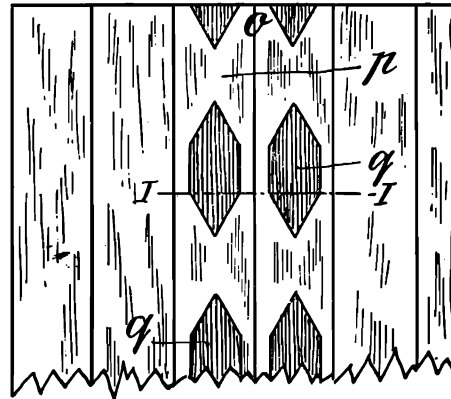

Fig. 8.

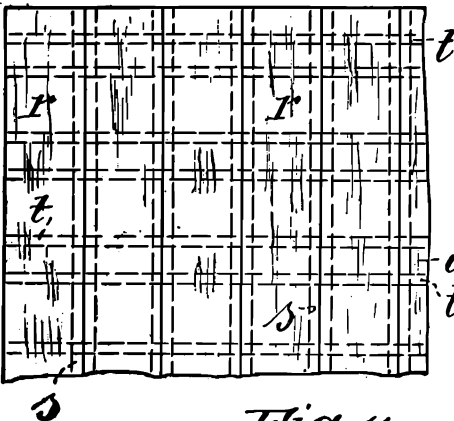

Fig. 9.

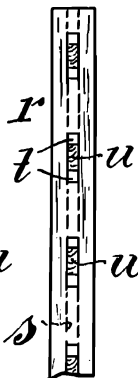

Fig. 10.

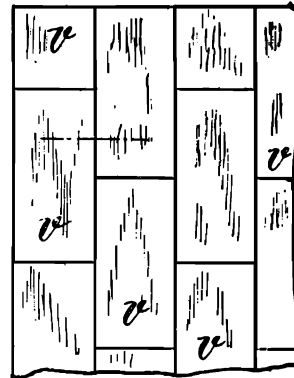

Fig. 11.

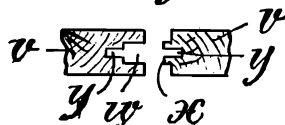

Fig. 12.

